

GEERTEBRIEF

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Nr. 4 – september 2023



Thema: Stekels en veren



4

Zoekende
vreemdelingen



3

Stekeligheden en
vleugels



6

Kok buiten het recept

Inhoudsopgave

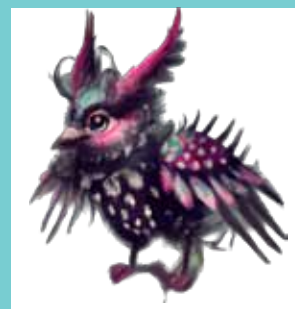
Inhoudsopgave	2
Van de redactie	2
Stekeligheden en vleugels	3
Zoekende vreemdelingen	4
Een goede buur	5
Kok buiten het recept	6
Column	7
Een bijzondere ontmoeting.....	9
Waarom remonstrants?	10
Dankwoord	10
Het onverwachte succes van de Utrechtse remonstranten	11
In memoriam	12
Jeugd	12
Uit de kerkenraad... ..	13
Een lei als onderzetter op zoek naar doorzetters	13
Studiebijeenkomst: Zingeving in de psychische hulpverlening	14
Bijeenkomst: Verdiepend bijbellezen.....	14
Bijeenkomst: Stervelingen onder elkaar	15
Bekervriendelijk	15
Aanvullingen op programmagids 2023-2024	16
Symposium	17
Kijk op de wijk, september	18
Vredesdag 2023	19
Diaconie	20
Gedicht	20
Groene Geerte.....	22
Schrijfactie Amnesty	23
Dansen in de kerk	23
Adressen en colofon	23
Bij de kerkdiensten	24
Autodienst	24

Van de redactie

Stekels en veren

Deze zomer gaven de weersomstandigheden ons aanleiding om onze stekels op te zetten en ook om heerlijk mee te veren. We beleefden nogal afwisselende en extreme weertypes: hitte, wind, hoosbuien, enz. Kennelijk moeten we leren ons daarmee te verhouden. In gebieden met verzengende hitte, bosbranden en overstromingen vraagt dat veel meer van mensen dan in ons land. Maar overal zie je gelukkig ook veel veerkracht.

Het nieuwe jaarthema van de RGU geeft ruimte om de weg te vinden tussen stekels en veren. In dit nummer starten we daarmee in woord en beeld.



Lense Lijzen verdiepte zich in de vakantie in het boek *Wij slaven van Suriname*. Daarmee verdween een groot deel van zijn irritatie rondom de discussie over het Nederlandse slavernijverleden.

Dit jaar hebben Kim en Marko Henkels de Lange zich aangesloten bij de Geertekerk. Alhoewel zij een heel andere achtergrond hebben, voelen zij zich thuis bij de remonstranten.

Rien Wesseling is al vele jaren betrokken bij de RGU en tevens aangesloten bij de vrijmetselarij. Hij ervaart het als een elkaar versterkende combinatie waarbij sprake is van over-en-weer bevruchting.

Als medeweggebruiker ergert Florus Kruijne zich er aan dat mensen niet om zich heen kijken. Als dit een teken is van tanende verbondenheid met wat om ons heen is, dan is het verontrustend. De oude zegen van St. Patrick kan als tegengif dienen.

In de rubriek *Geef de pen door* schrijft Bart Kooiman over ergernis op de camping, die uitmondt in een begripvolle reactie.

Verder starten we met een nieuwe rubriek waarvoor we mensen uitnodigen te vertellen wat hen steekt en waarvan ze opveren.

Ruim zeventig mensen sloten zich met Pinksteren bij de remonstranten aan. Een aantal van hen vertelde wat hen daartoe bewoog. Een kleine compilatie daarvan geven we weer.

Op diezelfde mooie pinksterdag beleven Piet en Tineke Pols Kuitert vóór de Geertekerk een bijzondere ontmoeting met een man uit Belarus met wie zij vervolgens uitgebreid kennis maken.

Moge wij ons laten uitdagen door het nieuwe jaarthema om met elkaar aan de slag met alle aangeboden activiteiten in onze gemeenschap en hier zo mogelijk ook zelf een bijdrage aan leveren.

Trudy Schreuder Goedheijt

De volgende Geertebrief verschijnt 21 oktober 2023 en zal als thema hebben: Focus. Kopij inleveren uiterlijk op maandag 2 oktober 2023 vóór 12.00 uur.

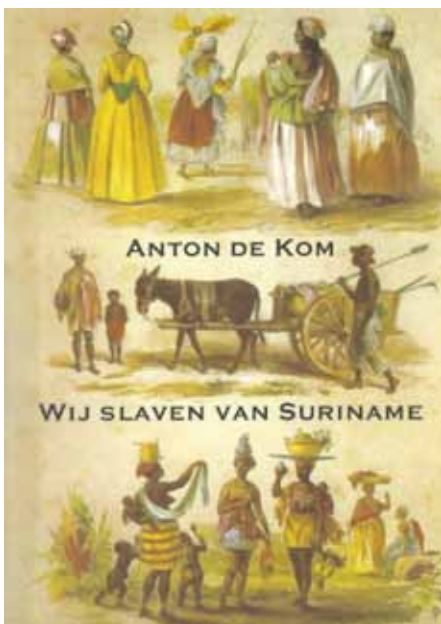
Stekeligheden en vleugels

Er zijn veel zaken die een mens kunnen prikkelen in het leven. En 'prikkelen' is nog een redelijk neutraal woord. Je kunt het ook verder inkleuren: verbazen, raken, steken, ergeren, kwaad maken enz. Een oplopende graad is goed waarneembaar, mogelijk tot frustreren aan toe. De prikkels, stekels, worden een klem die je helemaal in z'n greep heeft. En je, misschien wel tegelijkertijd, een soort machteloosheid geven: hoe ontkom je er weer aan?

Slavernij

Afgelopen voorjaar merkte ik bij mezelf een groeiende irritatie rond de discussie over het Nederlandse slavernijverleden en de al dan niet komende excuses van de koning. Natuurlijk is het van belang je geschiedenis te kennen, als land, als stad of dorp, als kerk. Maar dan? En is het mogelijk om met elkaar in gesprek te komen, zonder dat we over en weer in frames blijven vastzitten?

Daarop besloot ik naar de Anton de Kom-lezing te gaan, eind juni in Amsterdam. De Kom (1898-1945) was een Surinaamse vrijheidsactivist en auteur, die tenslotte ook in



het Nederlands verzet kwam en in gevangenschap omkwam. Zijn naam had ik wel eens gehoord, maar de lezing door rapper Akwasi kleurde de vage contouren verder in. Een gemengd (daar let je dan op!) en aandachtig publiek was aanwezig bij dit verhaal in de vorm van brieven aan De Kom. Diens boek uit 1934 *Wij slaven van Suriname* (toen in ons land verboden) werd meerdere keren genoemd. Tijdens mijn vakantie heb ik het gelezen en het was een verbijsterende ervaring. Hoe tijdens de Republiek en het Koninkrijk tot slaaf gemaakten behandeld werden tijdens transport en op de plantages. Ik had er geen idee van. Zo gruwelijk en mensonterend, dat ik nu beter kan begrijpen dat de nagalm bij onze Surinaamse en Caraïbische landgenoten lang duurt.

Meer begrip

Mijn stekels over de manier van onder de aandacht brengen van deze geschiedenis zijn een stuk kleiner geworden. Het artikel van Simon Vuyk in het recente zomer-

nummer van Adrem, waarin hij met name schreef over remonstrantse geluiden tegen de slavernij, is een mooie aanvulling. Maar meer bekendheid over actieve betrokkenheid van de Broederschap, de gemeenten of leden bij transport of plantagebeheer betrokken, zou goed zijn. Je kunt immers wel snel een veer op je hoed zetten maar daarmee zijn nog niet alle stekels verdwenen.

Het veld van kerk, geloof en overtuiging is sowieso een proeftuin waar het gaat om wat je steekt en ergert en wat je daarmee doet; maar ook een tuin om te ontdekken wat je laat opveren en een boost geeft, individueel en als gemeenschap. En niet alleen bij thema's op het wereldtoneel, maar ook in het leven van ieders alledag. Het nieuwe programmaboekje van onze gemeente vermeldt op pagina 2 in heel kleine letters: 'Programmageds vol inspiratie'. Laten we daar het nu beginnende seizoen samen verder kleur aan geven!

Lense Lijzen

Zoekende vreemdelingen

Hij is nu nog docent klassieke talen en wiskunde op een gymnasium in Amsterdam. Binnenkort wordt hij docent Nederlands en wiskunde van kinderen die de internationale schakelklas doen. Zij is IC-verpleegkundige. Ze heeft een sabbatical bij elkaar gespaard. Het komende halfjaar werkt ze slechts twaalf uur per week voor het verpleegkundig stafbestuur van haar ziekenhuis. Zo houdt ze meer tijd over voor de studie 'Zorgethiek en beleid' aan de Universiteit voor Humanistiek (UvH) die ze naast haar werk doet. Maak kennis met Marko Henkels en Kim Henkels de Lange, nieuwe vrienden van de Geertekerk sinds Pinksteren 2023.

Studeren en kleding maken

Kim vult haar vrije tijd vooral met studeren. "Wat ik met deze studie kan doen in mijn leven weet ik nog niet, maar ik wilde weer iets leren. De opleiding tot verpleegkundige en de IC-opleiding waren vooral praktisch. Ik had behoefte aan een theoretische studie. Verder heb ik de komende maanden meer tijd voor theater, museumbezoek en andere culturele uitstapjes."

Marko bezoekt een avond in de week een atelier waar hij leert om zelf kleding te maken. "Het is heerlijk om een avond met je handen bezig te zijn. Het is een fijne hobby en het resultaat is een uniek kledingstuk. Ik ben trouwens de enige man die de lessen volgt."

Diner pensant

Dankzij de studie van Kim bezochten Marko en zij een diner pensant, georganiseerd door Laurens ten Kate, bijzonder hoogleraar aan de UvH. Ze zaten bij dat diner aan dezelfde tafel als Marthe de Vries die hen, na een goed gesprek, uitnodigde voor de kerkdienst de zondag daarop waarin zij zou voorgaan. Ze gingen en het beviel. Marko: "Ik was onder de indruk van de dienst; van de mooie woorden, van de aansprekende inhoud. Ik kom uit een atheïstisch nest, maar geloof is op allerlei ma-



nieren steeds op mijn pad gekomen. Ik ben jarenlang lid geweest van een boeddhistische club. Ik was toe aan iets dat me aanspreekt, aan iets met inhoud. Ik heb wel het gevoel dat ik een buitenstaander ben. Ik weet heel weinig, ik ken de gevoelswaarde van dingen niet." Dat geldt ook voor Kim: "Ik kom uit een heel christelijk dorp (Genemuiden), maar wij waren niet gelovig en ik zat op een openbare school. Toch kreeg ik, bijvoorbeeld via muzieklessen, wel christelijke teksten mee. Ik ken het 'Onze Vader' niet uit m'n hoofd, maar ik herkende de tekst wel meteen van de gitaarles. Ik vind het zo bijzonder dat het zo'n oude tekst is en dat je deze oude teksten kunt gebruiken om nieuwere te lezen en andersom. Dat maakt dat mensen van vroeger dichterbij komen. Traditie mag er zijn. Dat is mooi, al kan het – bijvoorbeeld als het gaat om orgelmuziek, teksten en

melodieën – soms ook nog een struikelblok zijn."

Wat steekt je?

"Ik wil niet snappen dat we als mensheid op de afgrond aflopen en niets doen", zegt Marko. "Het is niet alleen ons huis dat we in de fik steken, maar ook dat van dieren en planten, van alle natuur om ons heen. We zijn allemaal onderdeel van deze helse machine. Wat ik doe, gaat het schip niet keren. Er moet iets fundamenteel veranderen. Ik wil niet cynisch, wanhopig of alleen maar boos worden. We hebben verantwoordelijkheid voor de schepping! Ik wil daarom ook mijn bijdrage leveren. Hopelijk ontstaat er zoiets als een momentum, waardoor we gezamenlijk in staat zijn de goede dingen te doen om klimaatverandering te keren."

"Mijn studie is een maatschappijkritische

studie”, aldus Kim. “Wat mij steekt is de polarisatie, de onderlinge concurrentie, de lage waardering van de zorg, het niet zorgzame karakter van de neoliberale visie op mens en maatschappij. Het liefst zou ik schuilen in een andere wereld, maar ik heb te maken met een wereld waarin we in de zorg spreken over ‘productie draaien’ en waar personeelsleden ‘poppetjes’ zijn die gaten vullen of heen en weer geschoven kunnen worden. Van die wereld ben ik ook een product. Ik vind het een worsteling om mij daartoe te verhouden.”

Waar veer je van op?

Kim geeft prompt antwoord op deze vraag. “Van mijn studie veer ik enorm op. Ik heb echt het gevoel dat ik een wereld heb gevonden waarin ik me thuis voel qua taal en ideeën. Ik kan er ook op mopperen hoor, maar al met al is het echt heel leuk en interessant.”

Marko moet langer nadenken en vertelt dan over zijn liefde voor taal. “Ik snuffel aan zoveel mogelijk talen: Swahili, Esperanto, Frans, Duits en Engels. En deze zomer ga ik, samen met Kim, Turks leren. Als

begeleider zou ik met een groep mensen Koptisch willen leren. Middelnederlands doe ik ook om literatuur te kunnen lezen. Ik zou een geschikt leerboek Middelnederlands willen hebben, maar dat bestaat niet. Je kunt het vak studeren, maar een boek voor amateurs is er niet. Heel jammer. Dat geldt ook voor het Koptisch. Je moet het zelf uitzoeken. Taal is fascinerend hoor!”

Ineke Ludikhuizen

Een goede buur

Ik geef de pen door



Het is een uur of negen op de laatste avond van onze vakantie in de Franse Vogezen en buiten begint een hond te keffen. Een paar mensen lachen, het klinkt alsof ze met een bal spelen. Het tentdoek is dun, het geluid vindt daarvan weinig weerstand. En onze kinderen – die toch al niet in slaap konden komen – klagen over ‘die stomme hond’.



En dat is het ook. Aaibaarheidsfactor nul, irritatiefactor tien. Zeker als dat mormel mijn kinderen wakker houdt, die morgen weer uren op elkaars lip moeten zitten op de achterbank. Slapen ze nóg later dan tot nu toe, dan wordt het een Hele. Lange. Terugreis.

Het tafereel bevindt zich zo te horen bij de tenten van een stel Vlaamse families even verderop. Van een afstandje leken het me wel aardige lui, maar als ik nu kom klagen over hun spel-met-hond, wie weet hoe ze dan reageren. En voor zo'n gesprekje heb je bepaald geen privacy op de camping. Wat als ze zeggen: “Amal, zaag niet aan mijn kop!”, dan word ik waarschijnlijk boos, luistert de hele camping mee... en daar heb ik ook geen zin in.

Na een aantal versies van dit hypothetische gesprek in mijn hoofd te hebben afgespeeld, met een steeds groter wordende weerstand tegen

- dat geblaf
- het nog te voeren gesprek en
- mijzelf, omdat ik zo extreem moeilijk doe over zo iets simpels, sta ik toch maar

op. Die hond moet zijn bek houden (dat mag hè, bij een hond!). En wordt het ruzie, ach... morgen zijn we toch weg.

Een stel staat te badmintonnen, hun teckel hapt vrolijk naar de pluim. Ik ga er even naast staan kijken, tot de pluim weer valt. “Sorry dat ik u stoort, maar...”. De vrouw kijkt me aan: “Wilde je meedoen?” Ah, kijk. Humor als verdediging. Hoe loopt dit af?

“Nou nee, dat niet, maar ik heb een stel kinderen die niet kunnen slapen en nu wilde ik vragen of de hond misschien...”. Uiterst vriendelijk: “Ooh natuurlijk, fijn dat je het zegt! We stoppen meteen!” Dan nog een licht ongemakkelijk “...dat hoeft nou ook weer niet, maar toch bedankt...”, en “Nee hoor geen probleem, we dachten zelf ook al...”, en daarmee is het klaar.

Nu heb ik goesting in een laatste plastic beker Franse wijn.

Einde van een plezante vakantie.

Bart Kooiman

Kok buiten het recept



Op een zomerse dag ontmoet ik Rien Wesseling in een bijzonder rustig Provinciehuis Utrecht. Het is zijn eerste werkdag na de vakantie. Sinds kort heeft Rien zijn rol als zelfstandige ingeruild voor die van ambtenaar. Bewust, omdat hij er behoefte aan had om deel uit te maken van een geheel, een team, om collega te zijn. En dat bij een relevante maatschappelijke organisatie. Gemakkelijk is dat niet als je niet gewend bent dat anderen de baas over je zijn. Rien beschouwt het als een les.

Schapen drijven

Na zijn studie belandde Rien in mooie verantwoordelijke banen met veel vrijheid. “Maar toen ik meer directief werd aangestuurd besepte ik dat ik het lastig vind om mee te doen in een opgelegd patroon. Ik heb iets non-conformistisch of ben gewoon wat eigenwijs. Een beetje zoals met koken: ik kan prima koken maar het lukt me niet om me aan een recept uit het kookboek te houden. Met muziek werkte het ook zo: als kind zat ik op cello les, later leerde ik accordeon. Het spelen ging goed maar het lukte niet om noten te leren lezen. Nog weer later, tijdens een wandeling in de mist in Ierland, kwam ik tot de slotsom dat ik voor mezelf wilde werken. Toen ben ik begonnen met mijn eigen bedrijf *Sheepman*, waarin ik ontwikkeling van personen en organisaties begeleid. Ik ben ervan overtuigd dat die ontwikkeling hand in hand moet gaan, dat je op het kruispunt van mens en organisatie iets in afstemming met elkaar kunt bewerkstelligen. Ik heb een methode ontwikkeld waarmee ik personen test op een aantal aspecten (objectiveren). Vervolgens bespreek ik wat dit voor hen betekent (subjectiveren). Daarna maken we het actief in de vorm van een opdracht die een

groepje met mijn schapenkudde moet uitvoeren. Door combinatie van deze drie facetten kan ik mensen een spiegel voorhouden met betrekking tot hun houding en handelen.”

Vrijmetselaren

Dat Rien ook vrijmetselaar is past wonderwel in zijn eigen karakter. “De vrijmetselarij daagt uit om de bijbehorende symbolen en rituelen voor jezelf toepasbaar te maken. In tegenstelling tot in de kerk is er in de loge geen vaste voorganger. Iedereen vult de verschillende rollen zelf in. Het gaat om ieders individuele weg om te groeien.” Rien is ook al jaren vriend van de Geertekerk. Zijn vrouw Dieuwke is van huis uit remonstrants. Hun huwelijk werd destijds in de remonstrantse kerk ingezegend op een manier die voor Rien en zijn familie – die niet kerkelijk is – ook waarde had. Met hun drie kinderen zijn ze samen altijd actief betrokken geweest bij de Geertekerk, in de Kind en Geloofgroep, in crèche, verteluur en in de Klub. “In de kerk ervaar ik de gemeenschappelijkheid als waardevol, dat je je er met je gezin thuis voelt. Jeugdwerk zoals we dat in de kerk hebben kent de vrijmetselarij niet. Toch is het voor mij een elkaar versterkend duo waar sprake is van over-en-weer bevruchting. Bij de vrijmetselaars doe ik bijvoorbeeld ervaringen op die ik meeneem in de remonstrantse beleving. De metaforische werkwijze zoals de vrijmetselaars gebruiken is ook toe te passen in de omgang met bijbelverhalen in de kerk en biedt mij ruimte om mijn eigen interpretatie te geven.”

Stekels en veren

Tot slot voor Rien ook de vragen geïnspireerd op het jaarthema van de RGU: Wat steekt jou? En waar veer je van op?

“Achterop de liturgie schrijven we dat remonstranten geen dogma’s kennen. Ik vraag me af of we dat wel helemaal waarmaken. Is er wel ruimte om werkelijk eigen invulling te geven? Blijven we bijvoorbeeld bij de christelijke feesten niet vaak steken in de bekende gedogmatiseerde rituelen? Onze gangbare liturgie en de muziekkeuze vind ik ook niet erg vrij en open. Ik word er stekelig van als we hard roepen dat we dogmaloos zijn, maar geen spa dieper kijken wat iets werkelijk voor je betekent.

Ik veer er enorm van op als ik er een bijdrage aan kan leveren dat mensen verbinding ervaren. In mijn schapenwerk zie ik dat bijvoorbeeld. In de wei zie ik vaak tranen omdat mensen zich als mens gezien voelen. Als iemand geraakt wordt, doet dat voor de anderen in de groep ook iets; het gaat om het erkennen van elkaar en andermans menszijn. Ik heb het gevoel dat er nu meer ruimte is om dit soort dingen te benoemen. Dat zoveel jonge mensen momenteel dolgedraaid raken duidt er volgens mij op dat het intrinsieke menszijn wordt weggedrukt en dat is desastreus. Ik vind het belangrijk om daar iets aan te helpen doen.”

Trudy Schreuder Goedheijt

Naar voren leven



In het verkeer zie ik fietsers en wandelaars vaak alleen naar voren kijken. Zonder op- of omkijken zwenken ze af of steken over. Ook in de supermarkt zie ik mensen hun boodschappenlijstje afwerken zonder om zich heen te kijken. Als goede gewoonte mis ik een blik om zich heen. Als ik met vouwfiets aan de hand op het station de lift wil instappen, hebben mensen die er al in staan vaak geen oog voor iemand die ook wil meelifen. Ze zijn vooral gericht op dat knopje voor zich. De blik op het schermpje voor je tijdens lopen, fietsen of zelfs autorijden, past ook in deze trend.

In het publieke domein waar we elkaar tegenkomen, waar gedrag en cultuur zichtbaar en voelbaar worden, lijkt ons blikveld zich te versmallen tot wat voor ons ligt. De 180°-blik, laat staan die van 360°, wordt schaarser.

Enge en ruime blik

In het verkeer kan ik me ergeren en geregeld moet ik botsingen voorkomen door luid te bellen of te roepen. Ik ben blij als de minder wendbaren een achteruitkijkspiegeltje hebben gemonteerd en er gebruik van maken. Als ik wat meer afstand heb vraag ik me af wat dit fenomeen kan betekenen.

Houdt het schermpje voor ons, op de fiets, in de auto of in de hand, onze blik gevangen? Of is het de uiting van een geestgesteldheid die zich verengt tot wat er voor ons is, het direct waarneembare? Is er sprake van een tanende verbondenheid met wat om ons heen is? Een reductie van de werkelijkheid tot het behapbare stukje voor onze neus? Of is het ook een zich afsluiten in een veilige bubbel in een wereld die onveiliger voelt? Hoe het ook zij, die verenging van het bewustzijn kan me ergeren, maar verontrust me meer.

Nog afgezien van onveiligheid die dit gedrag in het verkeer veroorzaakt, verontrust me vooral de geesteshouding die erin tot uitdrukking komt: verzonken zijn in de eigen koers, het eigen boodschappenlijstje ten koste van een besef van samen en deel zijn van een geheel.

Tegengif

Als mijn waarneming een kern van waarheid bevat en niet alleen een weerspiegeling is van een toenemende marginalisering die ik als jong bejaarde ervaar, of van mijn eigen behoefte aan verbinding, dan is er sprake van een cultureel probleem.

Als tegengif denk ik aan de oude zegen van St. Patrick, de reiszeggen voor onderweg. In enigszins bewerkte vorm kan ik die met overtuiging uitspreken. Alle richtingen waarbinnen wij als menselijke wezens bestaan en ons bewegen, worden benoemd: vóór, links, rechts, naast ons, achter, boven, onder, het omvattende van 'om ons heen' en tenslotte 'in ons'.

Wanneer we onszelf in sociale, geografische, historische en religieuze zin afsnijden van een van deze dimensies, als ze niet meer meedoen in ons bewustzijn, dan gaat er iets mis. Wat achter ons ligt, onze voor(!)geschiedenis, ons voor(!)geslacht, heel onze rugzijde verleent ons stevigheid en achtergrond. Alles wat en wie naast ons gaat, vergezelt ons en behoedt ons voor een isolement. De ruimten boven ons tillen ons boven het kleine ikje uit. De ruimten onder ons dragen en verankeren ons. Wat om ons heen is beschermt ons en opent naar alle kanten een vrije ruimte. En in ons bevinden zich de schatten en onmetelijke ruimten van geest en hart.

Al die dimensies zijn er tegelijkertijd en zetten ons op onze plaats in het geheel, als een uniek bezielde knooppunt in een wonderbaarlijk netwerk. Dit is een oeroud en universeel inzicht, bijvoorbeeld al aanwezig in het bewustzijn van de Sjamanistische volkeren zoals de Inheemse Amerikanen, in de Boedhistische tradities en in de Keltische laag van het Ierse Christendom waar St. Patrick mee verbonden was.

Ik zou willen dat we deze zegen en het bewustzijn daarvan meenemen in het verkeer, hem beoefenen in de binnenkamer en hem leven in het publieke domein. In plaats van alleen maar een beetje naar voren te leven.

Vrij naar St. Patrick:

'Moge de Eeuwige voor je uitgaan om je de weg te wijzen

Moge de Eeuwige achter je zijn om je te steunen in de rug

Moge de Eeuwige naast je gaan als goede vriend of vriendin

Moge de Eeuwige boven je zijn als de ruimte waarin jij er helemaal mag zijn

Moge de Eeuwige onder je zijn om je op te vangen als je valt

Moge de Eeuwige om je heen zijn als een beschermende mantel

Moge de Eeuwige in je zijn als liefde, als vrede.'

Amen

Florus Kruyne



Wat steekt je? Waar veer je van op?

In aansluiting op het nieuwe jaarthema van de RGU *Stekels en veren* zullen we het komend jaar in deze rubriek mensen aan het woord laten over wat hen steekt of waar ze van opveren.

Rika Oppewal

“Je kunt het niet plannen. Er hooguit op hopen, ernaar uitkijken, verwachten zeg maar. En dan nog komt het onverwacht en heradem ik in één keer: de linden bloeien!! Alsof ik wakker word na een lange geurloze periode.

Fietsend over de Maliebaan, met één diepe neusademhaling weet ik weer hoe bloeiende linden ruiken, hoe blij dit me maakt, hoe het me herinnert aan voorgaande fijne jaren. Ik vraag het aan iedereen waar ik mee op fiets: ‘Ruik je het ook?’ Die vriendelijke zachte zoete geur. Alsof alles nieuw is en goed komt.

Het is te vergelijken met het gevoel dat de eerste gierzwaluwen boven de stad teweegbrengen. Je weet dat het rond Koningsdag tijd is dat ze komen maar iedere avond is het nog stil. Je tuurt de hemel af en spitst je oren of je er al eentje hoort. Nóg niet! En dan plotseling wel zes hoge giergeluiden boven je achtertuin. Ze schieten als pijlen door de lucht en maken me helemaal blij. Ook dan moet ik het met anderen delen. Met de buurvrouw, hoor je ze? Met m'n zus in Groningen, zijn ze al bij jou? Ja, zij hebben het allebei ook gehoord. En we glimlachen breed en blij.”

Anke Reinouts van Haga

“In de buurt waar ik al heel lang woon is het opvallend dat er veel meer onderling contact is dan 20 jaar geleden. Er is meer behoefte aan en we zijn ons meer ervan bewust dat we naar elkaar moeten omkijken. Jong en oud doen eraan mee. Voor een buurvrouw (88) hebben we bijvoorbeeld nu een uitlaatsdienst voor haar

hond opgezet. Ik beseft dat het in een dorp gemakkelijker is dan in de stad, je staat hier al gauw met elkaar op straat te praten. In de pandemietijd bleek dat ook. Juist in die periode zocht ik bewust meer contact met mensen van wie ik wist dat ze alleen waren.

Daartegenover steekt mij de bureaucratie, dat we in politiek en beleid niet meer als mensen worden gezien. In de zorg zie ik schrijnende voorbeelden van wat er niet meer mogelijk is vanwege regels. Als ik daar stil bij sta word ik triest. Ik kan niet vechten tegen maatregelen. Daarom probeer ik er zelf tegenwicht



aan te geven door in mijn eigen omgeving een positieve bijdrage te leveren. Bijvoorbeeld nu ik met pensioen ben in de instelling voor meervoudig gehandicapten hier aan de overkant.”

Harm Jan Huidekoper

“Op 4 oktober 2022 rond half elf liep ik na een gemeenteavond met onze gasten uit Transsylvanië alleen terug naar mijn auto, die bij het voormalige AZU-terrein geparkeerd stond. Via de Sint Martinusbrug over het water naar de Catharijnesingel, waar de stoplichten uit waren. Daar stak ik over.

Volgens een getuige liet ik twee auto's passeren, maar de opgevoerde elektrische scooter, die richting Ledig Erf reed, zag ik niet op tijd. De scooterrijder, die geen rijbewijs bleek te hebben, dacht nog voor mij langs te kunnen en schepte mij waardoor ik hard op de straat viel.

Direct ben ik in coma geraakt. Ik had ernstig letsel: bloedingen in mijn hersenvliezen, een ernstige hersenschudding, een hoofdwond, gebroken ribben, een klaplong en een wond aan mijn linkerbeen. Niets kan ik me van het ongeval herinneren. Inmiddels knap ik wel aardig op. Het hersenletsel zal echter nog meer dan een jaar herstel vergen.

Het steekt mij dat de politie geen moeite heeft gedaan om aan te tonen dat de scooter te hard reed. Kennelijk is daar geen menskracht en tijd voor. De scooterrijder is er vanaf gekomen met twee boetes en zal er weinig van leren. Dit alles prikkelt mij wel om veel alerter en voorzichtiger in het verkeer te zijn.”

Marc Pastoor

“Ik ben als controller werkzaam bij een organisatie in de sector voor duurzame energie. Wat mij tijdens mijn werk daarin af en toe steekt zijn de politiek moeizame trajecten om de energietransitie voor elkaar te krijgen. Dit levert vertraging op die we ons niet meer kunnen veroorloven gezien de urgentie die er is.

Ik veer op van collega's, vrijwilligers en raadsleden die daarin toch, af en toe tegen beter weten in, blijven volhouden en ook daarmee durven te staan voor de toekomst van een duurzaam Nederland. In deze tijd van polarisatie en negatief nieuws rondom het klimaat hebben we deze positieve houding nodig om te zorgen dat een land als Nederland voorop loopt en niet het initiatief bij andere landen laat.”

Een bijzondere ontmoeting

De dienst met Pinksteren waarin we in een stampvolle kerk 76 nieuwe vrienden en leden hadden verwelkomd was inspirerend geweest. Bij het verlaten van de kerk zien we een jonge man die kennelijk een kijkje wil nemen in de kerk. We vragen hem of hij het op prijs stelt als we iets over de kerk vertellen. Maar hij verstaat ons niet, ook niet in het Engels, Frans en Duits. Welke taal spreekt hij dan? “Roeski and a little bit of English”. Dat maakt nieuwsgierig. Russisch sprekende toeristen komen we hier zelden tegen. Met behulp van Google Translate lukt het om een gesprek op gang te brengen. De automatisch openende glazen deur in onze kerk blijkt hij een uitnodigend symbool te vinden.

Onverwachte gast

Sasja – zo heet onze sympathieke gast – komt uit Belarus (Wit-Rusland) en is internationaal vrachtwagenchauffeur. Zijn truck staat nu op een parkeerterrein in Nieuwegein en hij wil zijn drie vrije dagen onder meer gebruiken om Utrecht te bekijken. Wij zijn wel bereid om hem de ‘highlights’ van onze stad te laten zien. Maar eerst gaat hij in op onze uitnodiging om bij ons te komen lunchen. Wandelend naar ons huis vertelt Piet hem iets over de stad. Ik fiets naar huis om de lunch klaar te maken. Zo zitten we rond 13.00 uur met een onverwachte gast aan tafel. Twee uur later zitten we er nog. Tijdens de maaltijd vertelt Sasja ons zijn levensverhaal.

Chauffeur

In zijn thuisland heeft Sasja civiel recht gestudeerd en als rechter gewerkt. De heersende autoritaire leider, Loekasjenko, weet twee jaar geleden door manipulaties herkozen te worden als president. Dat zint een groot gedeelte van de bevolking niet. Ze willen van hem af, willen vrijheid en democratie. Er volgen demonstraties, die met hulp van Poetin neergeslagen worden. Veel demonstranten worden opgepakt. Sasja



krijgt de opdracht deze, veelal jonge demonstranten langdurige gevangenisstraffen op te leggen. Hij weigert. Die weigering brengt hem in gevaar, hij verlaat zijn land en vlucht naar Litouwen. Daar heeft hij geen onderdak en geen middelen van bestaan. Maar hij kan internationaal vrachtwagenchauffeur worden. Hij rijdt nu op Nederland, België en Frankrijk, woont in zijn truck en heeft de gelegenheid om wat meer van de westerse wereld te zien. Zijn thuisland kan hij nu niet meer bezoeken. Wel heeft hij drie maal per week telefonisch contact met zijn moeder.

Kerk

Sasja is gelovig. Hij was lid van de orthodoxe kerk in zijn land. Bij het uitbreken van de oorlog met Oekraïne kozen veel van de orthodoxe priesters de kant van Poetin en wezen Oekraïne aan als de aanstichter van de oorlog. Dat vond hij onverteerbaar. Hij keerde de orthodoxe kerk de rug toe en sloot zich aan bij de rooms katholieke kerk, die de Russische inval in Oekraïne afkeurt. Hij leeft mee met de Oekraïense bevolking. Een vriend van hem is in Bachmoet om het leven gekomen. Hij heeft ook een Russische vriend die in zijn eigen land is gebleven, tegen Poetin is, maar zich gedeisd houdt. Poetin wil Belarus annexeren en russificeren. De Belarussische taal is meer

verwant aan het Pools en Oekraïens dan aan het Russisch, maar mag nauwelijks gesproken worden. Dan ben je meteen verdacht.

De rooms katholieke kerk is meer mensgericht dan de orthodoxe kerk. Na de dienst wordt er koffie en thee gedronken en bijgepraat. Ook worden er lezingen georganiseerd over allerlei onderwerpen en er zijn gespreksgroepen.

Geloof

Na zijn verhaal beseffen wij hoe bevoorrecht wij zijn te leven in een vrij en democratisch land. We verwachtten dat hij verbitterd is, maar dat blijkt geenszins het geval te zijn. Hij vertelt ons dat hij een gelovige optimist is. Hij gelooft in een rechtvaardige God die uitkomst zal geven. Sasja is ervan overtuigd dat Poetin de oorlog zal verliezen. Dan moet Loekasjenko ook het veld ruimen en hij, Sasja, zal weer terug kunnen keren naar zijn land en zijn beroep daar weer gaan uitoefenen. Daar worden wij stil van en beschaamd. Zouden wij onder dezelfde omstandigheden ook zo vol geloofsvertrouwen kunnen reageren? Onwillekeurig vroegen wij ons af of het op deze pinksterdag de werking van de Geest was geweest die hem op ons pad bracht.

Tineke Kuitert

Waarom remonstrants?



Tijdens de pinksterdiensten, zowel in Culemborg als in de Geertekerk, hebben veel mensen de bijzondere stap gezet om vriend of lid van de remonstranten te worden. Al een aantal jaren is dat jaarlijks een flinke groep. Omdat dat in deze tijd best atypisch is, wijdde Trouw daar zelfs een artikel aan. (zie pag. 11)

Het maakt nieuwsgierig naar de beweegredenen van deze mensen. Daarom verzamelden we een paar citaten uit de teksten die de nieuwe remonstranten bij hun toetreden uitspraken. Een keuze van enkele kerngedachten uit hun volledige teksten. Met hun instemming delen we die hier.

Ria van Soelen - van Paassen:

[...] Al van de eerste kerkdienst af realiseerde ik me dat er gepreekt wordt op een andere manier: geen dogma's en geboden, maar de mogelijkheid om zelf te denken en te voelen.

[...] Na het lezen en overdenken van de

vijf artikelen van de remonstranten: vrijheid, verdraagzaamheid, verantwoordelijkheid, vrede en vriendschap, wist ik het, daar wil ik wel bij horen.

[...] Ik ben ook dankbaar dat ik bij jullie mag horen, want ik heb van jullie veel vriendschap en liefde ervaren. Ik heb me steeds welkom gevoeld en dat is iets wat in een kerkelijke gemeenschap van belang is.

Joanneke van Aller:

Door Paul, onze jongste zoon, ben ik op het pad van de remonstranten gebracht. Daar vond ik verrassend wat ik als student ook meemaakte op Iona: open en vrij mogen geloven en beleven. Ruimte, vragen mogen stellen, geen moeten maar mogen. Geen dogma's, geen antwoorden, wel oprechte belangstelling en warmte. Spreken in normale taal, op een normale toon en bovenal veel Inspiratie.

[...] De ruimte en de inspiratie die ik in dit nest vind geeft me veel meer dan ik in al mijn vorige 'nesten' heb ervaren. De vrijheid en verdraagzaamheid spreken me

enorm aan. Mét de bijbehorende verantwoordelijkheid, vrede en vriendschap. De 5 V's. Kortom, hier voel ik me thuis.

Teade Walma:

Ik geloof. Ik heb gezocht naar woorden om te omschrijven wat dat betekent.

[...] Geloven wil handen en voeten krijgen. Geloven is een verhaal vertellen, gemeenschap, betekenis, zingeving.

[...] Hier in deze gemeenschap weten wij onszelf feilbare mensen, spreken wij in ons falen en dwalen ons zonder terughoudendheid uit tegenover de Ene, koesteren wij hoop, zoeken we troost, adem in benauwdheid, rust in de wervelingen in ons waanzinnig bestaan, geven wij een stem aan wie achter in de rij staan.

[...] Hier in deze gemeenschap zetelt de verwondering, volgt dankbaarheid op nederigheid, bereiden we ons voor om te ontvangen wat ons gegeven wordt.

[...] Geloof beweegt zich onophoudelijk tussen vraag, twijfel en antwoord.

Jan van Aller

Dank

Langs deze weg wil ik jullie heel erg bedanken voor de steun tijdens de dubbele behandeling chemo en bestraling van mijn onverwachte ziekte. De vele persoonlijke kaarten, mails, whatsapp berichten en bloemen hebben mij goed gedaan. Weet dat elk woord van bemoediging mij heeft geholpen. Ik voelde mij gedragen door een schaal van veel lieve mensen binnen de Geertekerk en daar buiten. Nu verder herstellen en de controle onderzoeken, over een paar maanden, afwachten.

In verbondenheid, Tina Geels

Het onverwachte succes van de Utrechtse remonstranten.

“Bij ons mag je twijfelen en het niet weten”



In een tijd waarin vrijzinnige kerken het moeilijk hebben, kregen de remonstranten in Utrecht er plotseling tientallen leden bij. “God hoeft hier niet per se een man te zijn.”

Even na half elf klinkt in de Utrechtse Geertekerk, waar de remonstranten elke zondag samenkomen, het openingslied. Hoewel de melodie niet de gemakkelijkste is, wordt er goed meegezongen. ‘Dit huis, een herberg onderweg, voor wie verdwaald in heg en steg, geen rust, geen ruimte meer kon vinden, een toevluchtsoord in de woestijn’, klinkt het in de kerk waar bijna alle stoeien bezet zijn. Ook Gert-Jan Kuiper (31) zingt mee. Hij is nieuw bij de remonstranten en is met zijn vrouw en kinderen naar de dienst gekomen. “Ik hoor eigenlijk nog bij een andere protestantse gemeente, maar daar voelde ik me steeds minder thuis. De cultuur was me te benauwend. Wat me bij de remonstranten aanspreekt is dat je persoonlijk geloof centraal staat en de vrijheid die dit geeft. Zonder de remonstranten zou ik niet meer geloven.

Ongekende weelde

Kuiper is een van de bijna tachtig nieuwe le-

den die de Remonstrantse Gemeente Utrecht er het afgelopen jaar bij kreeg. En dat op een gemeenschap van rond de 600 leden. Een ongekende weelde voor deze vrijzinnige kerk die geen leerregels of dogma’s kent en landelijk ruim 4000 leden heeft. Ook volgens Claartje Kruijff, een van de predikanten van de Geertekerk, is die vrijheid in geloven een van de redenen van het succesverhaal. “Overal is een stevige identiteit bepalend, lijkt het. Plekken waar je je eigen geloof en zijn kan onderzoeken, worden populairder. Bij ons mag je twijfelen en het niet weten, terwijl er ook een vrome kant zit aan onze traditie. Verder is de wereld zo gefragmenteerd en onrustig dat mensen verlangen naar rust en verstillig. Dat kan bij ons ook.”

Opvallend is dat zich onder het aantal nieuwkomers veel relatief jonge mensen bevinden. Zoals Kim Henkels de Lange (41) die tijdens een diner van haar studie in de Geertekerk met een van de predikanten in gesprek kwam en vervolgens eens ging kijken. “Ik heb zelf geen gelovige achtergrond en vind het heel prettig dat ik hier kan onderzoeken wat geloof voor mij betekent. De remonstranten staan heel erg in het nu. Hier worden ook teksten gebruikt van Leonard

Cohen en Nick Cave. En God hoeft hier niet per se een man te zijn. Ook heel fijn.”

Wijzer en beter

Gastpredikant Jorn den Hertog spreekt in zijn overdenking over het hart naar aanleiding van een passage uit het bijbelboek Spreuken. Nieuwkomer Jaap de Haan (46) herkent veel in het verhaal van de gastpredikant. “Zo’n preek met een mooie bijbeluitleg en wat je daar dan vervolgens de rest van de week mee kan doen, vind ik heel plezierig. De intellectuele kant van de remonstranten spreekt me wel aan. Als ik straks naar huis fiets, heb ik toch het idee dat ik weer iets wijzer en beter ben geworden.”

Ondertussen zijn Claartje Kruijff en haar collega’s aan het nadenken hoe ze al die nieuwkomers kunnen behouden. “We gaan bij iedereen persoonlijk op kennismakingsbezoek als ze dat willen en er is een speciale groep van jonge remonstranten. Zoveel nieuwe leden is voor ons echt een uitdaging, maar we hebben ook tegen elkaar gezegd: als er volgend jaar maar vijftien nieuwkomers zijn, dan zijn die van harte welkom. We moeten ook niet te veel met getallen bezig zijn.”

Trouw 12 juni 2023, Stijn Fens

In memoriam

Corrie Molenberg

Corrie Molenberg was een intelligente, lieve vrouw met een grote belangstelling. Zij begon haar werkzame leven in het Doveninstituut in Groningen, waar zij jarenlang les gaf. Begin jaren zeventig pakte zij de studie semitische talen en later theologie op (zij studeerde met Heine Siebrand). In 1990 vertrok zij naar Utrecht waar zij docent werd aan de nog prille Universiteit van Humanistiek: 'Geschiedenis en spiritualiteit van het christendom'. Het paste haar om zich op deze grens tussen humanisme en christendom te bewegen. Gepromoveerd in de semitische talen en

met een brede theologische en filosofische belangstelling heeft zij artikelen geschreven over het Oude Testament, maar ook over Allard Pierson, die door de ontwikkelingen in de moderne theologie de kerk vaarwel zei.

In Utrecht sloot zij zich aan bij de Geertekerk. De laatste jaren kwam zij eigenlijk niet meer in de kerk. Haar gezondheid werd steeds brozer en in juni verhuisde zij naar een huis met meer zorg in Zwolle. Het werd slechts een kort verblijf: op 23 juni is zij rustig ingeslapen, 86 jaar oud.

Marthe de Vries



Jeugd

Verteluur en crèche

Het verteluur en de crèche beginnen ook weer op startzondag 10 september.

In het nieuwe seizoen gaan we het in het verteluur over emoties hebben. Emoties zijn gevoelens die je kunt hebben doordat je iets meemaakt: je valt en je hebt pijn, je schrikt ergens van en je bent bang. Je ziet een lief iemand en weet ineens wat liefde is. Maar soms kunnen emoties ook komen doordat je je dingen herinnert of dat je van dingen droomt.

Al die emoties komen ook in de bijbel voor: de leerlingen van Jezus die bang zijn in de storm, een heel mooi boek in de bijbel dat helemaal over liefde gaat of Mozes die boos wordt omdat hij onrecht ziet.

Op zondag 17 september is de jaarlijkse familiemiddag van 15.30 tot 17.00 uur. Lekker met zijn allen naar buiten: gezellig met elkaar, jong en ouder, spelletjes doen (boompeje verwisselen!) en nog veel meer. Plaats wordt later bekend gemaakt. Inlichtingen en opgave: Jacoline Kroon, jmmkroon@gmail.com.

Jonge Remonstranten

De Jonge Remonstranten is een groep jonge mensen (grotweg tussen de 25-45), een

mix van studenten, young professionals en jonge ouders, die zich verbonden voelen met de Geertekerk.

We trappen het nieuwe jaar af met een startavond op dinsdag 14 september met Pieter Dronkers.

Pieter is oud-predikant van de Geertekerk, nauw betrokken bij de totstandko-



ming van de groep Jonge Remonstranten en nu werkzaam aan de Universiteit van Humanistiek als docent zorgethiek. Na een korte inleiding van Pieter gaan we met el-

kaar in gesprek en na afloop is er gelegenheid om wat te drinken met elkaar.

Een andere goede gewoonte wordt ook weer opgepakt: met elkaar lunchen na afloop van de dienst. De eerste keer staat gepland op zondag 24 september. Verzamelen bij de koffie, dan wijst het zich vanzelf. Hans Koster en Marc Pastoor verzorgen de coördinatie.

Nieuw is dit jaar een gesprekskring voor jonge remonstranten. Op donderdagavond 5 oktober is een eerste bijeenkomst in de Geertekerk gepland. Deze avond zal in het teken staan van nadere kennismaking en we zullen met elkaar bespreken wat we willen gaan doen. De avonden worden afwisselend door de predikanten geleid. Opgave: Marthe de Vries, marthedevries@dds.nl.

Kind en geloof

Alweer enkele jaren draait er een Kind en Geloofgroep voor ouders met kinderen in de verteluur/crèche-leeftijd. Onze eerste bijeenkomst is gepland op woensdag 27 september om 20.00 uur. De plaats wordt nog nader bepaald. We buigen ons dit jaar over de deugden en de ondeugden. Opgave en informatie: Marthe de Vries, marthedevries@dds.nl.



Gemeenteavond 19 september

Hoe geef ik mijn betrokkenheid vorm? Gemeente zijn, dat is ook dingen met elkaar doen. Niet alleen elkaar spreken bij een gespreksgroep of rond de diensten, maar ook soms heel concreet een steentje bijdragen om al die mooie dingen die in onze gemeente gebeuren mogelijk te maken. Op deze avond laten we zien wat er allemaal gebeurt. En we zoeken mensen die willen helpen om dat te realiseren. Zoals bijvoorbeeld kosters. We hebben al kosters die meehelpen om de zondagse diensten te realiseren, maar we zoeken ook mensen die bij cursussen en kringen in de kerk voor de koffie en thee willen zorgen. Dat kun je natuurlijk handig combineren door zelf aan een cursus of kring mee te doen.

Er zijn zoveel talenten in onze gemeenschap en doordat er zoveel activiteiten plaatsvinden hebben we er ook zoveel nodig.

De verschillende kerncommissies en werkgroepen zullen aanwezig zijn om te vertel-



len over wat er zoal te doen is binnen die commissies/werkgroepen.

Dus kom allemaal op maandag 19 september, inloop 19.30 uur, start 20.00 uur: om te zien en horen wat er allemaal gebeurt en om ergens je betrokkenheid vorm te geven.

Bestuur

De RGU is een geloofsgemeenschap, maar tevens een (vrijwilligers)organisatie die bestuurd wordt. Dit doet de Kerkenraad met als dagelijks bestuur de voorzitter, de vice-voorzitter, de secretaris, de penningmees-

ter (nu twee) en één van de predikanten. Daarnaast bestaat de KR uit afgevaardigden van de verschillende kerncommissies: diaconie, programmacommissie, jeugd en jongerenwerk, wijkorganisatie, werkgroep eredienst, gebouwenbeheer, werkgroep spiritualiteit/levenskunst en de drie predikanten.

Nu zijn we op zoek naar diverse bestuurders, waaronder die van voorzitter en vice-voorzitter. Zij treden volgend jaar in april af en zijn niet herkiesbaar, omdat ze twee termijnen van drie jaar zitting hadden.

Naar een secretaris waren we al enige tijd op zoek. We zijn blij dat daarvoor een kandidaat in beeld is: in de ALV van november hoopt de kerkenraad Martha Pekelharing voor te dragen als nieuw kerkraadslid, om vervolgens secretaris te worden.

Heb je interesse, suggesties, vragen of voorstellen neem dan contact op met Wendela Schenk: wensch@xs4all.nl of 06 20 277 399.

Wendela Schenk, vice-voorzitter

Een lei als onderzetter op zoek naar doorzetter

In juli is de vernieuwing van de leien dakbedekking van het koor en het middenschip van de Geertekerk voltooid. Bezoekers van de kerk hebben ongetwijfeld de stellages rond de kerk zien staan. De oude leien zijn voor het grootste deel afgevoerd. Maar een aantal hebben we bewaard en voorzien van een afbeelding van de Geertekerk. Zo'n lei kun je als decoratie gebruiken of als onderzetter voor een warme schaal.

Stichting Fonds Geertekerk biedt die mooie beschilderde leien te koop aan: €15 per stuk; een onbeschilderde lei kost €10. Na afloop van de zondagse diensten in de Geertekerk zijn de leien binnenkort te koop. Per e-mail kun je er ook een of meer bestellen, waarna je die dan zelf in de kerk moet ophalen. Het zou heel fijn zijn als we met de verkoop van de leien voor verdere dekking van het onderhoud van de kerk kunnen zorgen.



Stichting Fonds Geertekerk draagt niet alleen door de verkoop van leien bij aan de dekking van de kosten van de vernieuwing van het dak van 230 duizend euro, maar vooral door werving van externe subsidies (zie Geertebrief 3/23). Deze fondsenwer-

ving moet in de toekomst voortgezet worden. Over een paar jaar moet bijvoorbeeld het dak van het middenschip worden vernieuwd en de kerk moet energiezuiniger gemaakt worden. Daarvoor is aanvulling van het bestuur van de stichting noodzakelijk. Wij zijn daarom op zoek naar mensen die belangstelling hebben voor ons mooie kerkgebouw en die als bestuurslid van de stichting zich zouden willen inzetten voor de financiering van de instandhouding daarvan. Mocht u belangstelling hebben voor het werk van de stichting of meer informatie wensen, of mensen weten die wij hiervoor kunnen benaderen, dan horen wij dat graag. U kunt daarvoor contact opnemen met Margriet Adema, Hans Kapteijn, Arja Hamburger of ondergetekende.

*Namens het bestuur van Stichting Fonds Geertekerk, Wim Edelman
penningmeester@fondsguertekerk.nl*

Zingeving in de psychische hulpverlening



Uit vele onderzoeken blijkt dat mensen met psychische problemen er behoefte aan hebben dat er bij hun begeleiding of behan-

deling ook aandacht is voor zingevingsvragen. Het blijkt echter niet eenvoudig om in de geestelijke gezondheidszorg zingeving en

levensvragen een geïntegreerde plek te geven. Welke bijdrage kan een nieuwe kwaliteitsstandaard – de generieke module ‘Zingeving in de psychische hulpverlening’ – daaraan leveren?

Deze vraag staat centraal op de KSGV (kenniscentrum voor levensbeschouwing en geestelijke volksgezondheid)-studiebijeenkomst op 7 september. De kwaliteitsstandaard wordt uiteengezet en vanuit verschillende perspectieven bediscussieerd. Wat behelst ‘goede zorg’, als het gaat om spiritualiteit, zingeving en levensbeschouwing? Hoe kan er op dit vlak goed interdisciplinair worden samengewerkt? En welke rol speelt de geestelijk verzorger daarbij? Plaats en tijd: Geertekerk, donderdag 7 september 2023, 14.00-17.30 uur
Kosten: € 30,- voor leden en vrienden van de Geertekerk; € 15,- voor studenten; € 65,- vol tarief. Inlichtingen en opgave: www.ksgv.nl of via ksgv@ksgv.nl.

Bijeenkomsten

Verdiepend bijbellezen

Op donderdagmorgen 21 september 10.00 uur starten wij weer met de bijbelkring van Kaft tot Kaft!! Ieder jaar pluizen we in deze kring een ander bijbelgedeelte uit. We bespreken met elkaar wat de teksten voor ons betekenen. Dit jaar gaan we ons in de apostel Paulus verdiepen: hartstochtelijk, scherp, gedreven, onmisbaar. Wil je meedoen? Geef je op bij ds. Marthe de Vries, marthedevries@dds.nl.

Bijbelcursus: Lees maar, er staat niet wat er staat

Naar aanleiding van de oriëntatiecursus van het afgelopen jaar en vragen vanuit de gemeente starten we dit jaar met een avondkring rond de bijbel. Over het ontstaan en de geschiedenis van de teksten, over hoe je in onze tijd deze oude teksten kunt lezen en verstaan en wat het betekent dat zij de



bron van onze geloofstraditie zijn. Nieuwsgierig? Wees van harte welkom op de eerste bijeenkomst: donderdagavond

28 september om 20.00 uur in de Geertekerk. Opgave bij ds. Marthe de Vries, e-mail: marthedevries@dds.nl.

Stervelingen onder elkaar

Onder deze noemer zijn in RGU-verband sinds 2022 diverse bijeenkomsten georganiseerd met als thema de allerlaatste levensfase. Oftewel de stervensfase. Het ging daarbij steeds om twee middagen of ochtenden waarop een groep van 10-15 deelnemers met elkaar ervaringen, denkbeelden, emoties en kennis konden delen over een onderwerp waar veelal meer over gepiekerd dan gesproken wordt.

Ondergetekenden, beiden met jarenlange ervaring in het geven van hospicezorg, verzorgden inleidingen over het stervensproces en over de omgang met iemand die gaat sterven. Daarna volgde een kringgesprek onder leiding van de predikant. Het bleek voor velen bevrijdend te zijn om te kunnen spreken en nadenken over de letterlijke kant van het sterveling zijn en over je rol als naaste bij een stervende.

Daarom hebben wij nog eenmaal twee bijeenkomsten voor de RGU belegd, met medewerking van ds. Marthe de Vries, op dinsdag 26 september en dinsdag 3 oktober, van 10.00 tot 12.30 uur op het Landelijk Bureau, Nieuwegracht 27a.

We beraden ons nog over het vervolg op deze bijeenkomsten. Een mogelijkheid zou kunnen zijn dat een reeds bestaande gespreksgroep ons aanbod wil opnemen en agenderen in één of twee eigen bijeenkomsten. Bent u of uw groep geïnteresseerd in deze mogelijkheid? Of hebt u andere the-

ma's rond sterven en de dood die u graag een keer aan bod zou willen stellen? Laat het ons s.v.p. binnenkort weten. Dat kan via willysteenbrink@gmail.com.

Piet van Leeuwen en Willy Steenbrink.



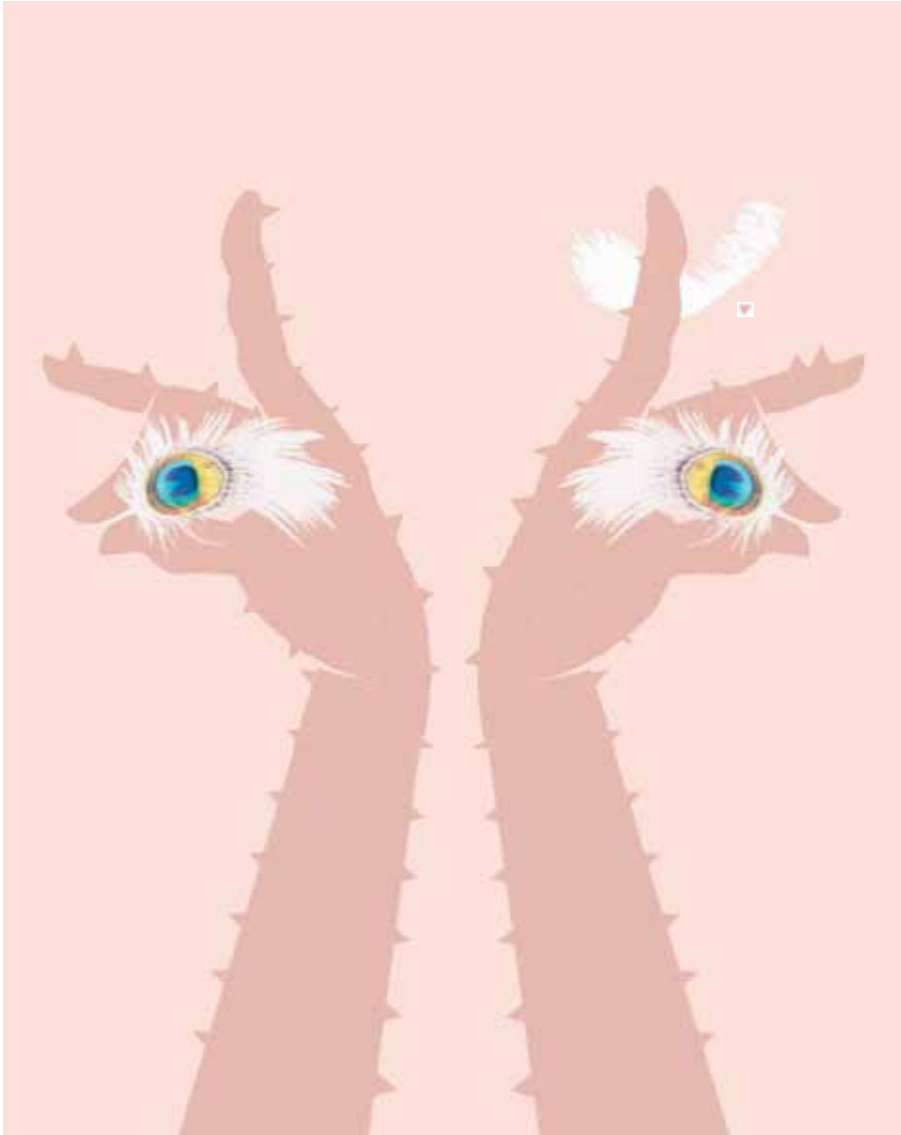
Bekervriendelijk

Nu we als kerk erover nadenken hoe we het milieu minder kunnen belasten, willen de kosters ook graag een bijdrage leveren. Meer dan eens hebben mensen gevraagd waarom we koffie en thee schenken in papieren (voorzien van een plastic laagje) bекers. Zeker nu de gescheiden inzameling van deze bекers al een tijdje niet meer mogelijk is, drong die vraag zich steeds meer op. Natuurlijk zorgen papieren bекers voor gemak: inschenken, opdrinken en weggooien, geen afwas te doen. Maar prachtige stenen bекers behoren al tot de inventaris. En een afwasmachine met kort programma is er ook. Voor de kosters betekent dit wel iets meer werk, maar dat hebben we er graag voor over. Voor de gasten komt daarbij dat het veel prettiger drinkt uit een stenen beker. De kerkenraad is akkoord gegaan met ons voorstel. Vanaf startzondag 10 september gaan we 'bekervriendelijk' koffie en thee schenken. Zo dragen we allemaal een steentje bij op weg naar een meer groene kerk.

*Nel Cornelissen en Aalke Blindenbach-Ringers,
namens het kostersteam*



Aanvullingen op programmagids 2023-2024



Cursus John Locke en zijn brief over tolerantie p. 24

Correctie

De eerste bijeenkomst is **niet** op dinsdag 10 oktober maar op **dinsdag 24 oktober** (daarna op 7 en 21 november, zoals vermeld). De vierde en laatste bijeenkomst is op **dinsdag 28 november**.

Toelichting

De Engelsman John Locke (1632-1704) was een belangrijk denker in het laatste deel van de 17^e eeuw, de periode van de Vroege Verlichting. Een paar van zijn

hoofdthema's waren vrijheid, tolerantie en staatsinrichting. Hij keerde zich tegen het absolutisme van de vorsten en meende dat er voor de mens een natuurlijk recht op vrijheid was. Begin jaren '80 van de 17^e eeuw ontvluchtte hij Engeland en woonde lange tijd in Amsterdam. Daar raakte hij nauw verbonden met remonstranten als Philippus van Limborch en Jean le Clerc. In het spoor van de 'Glorious Revolution' van Willem en Mary (1688) ging hij weer terug naar Engeland. In de cursus lezen wij Lockes 'Brief over tolerantie', die hij opdroeg aan de remonstrantse hoogleraar Van Limborch.

Cursus Radicaal anders p. 27

De avonden zijn wel op de aangegeven data, maar dit zijn **donderdagen** (en geen woensdagen).

Toevoeging doorgaande gesprekskringen

Kring Utrecht Oost

Dit seizoen gaat een nieuwe gespreksgroep van start in het oosten van de stad (Wilhelminapark, Rijnsweerd). Vertrekpunt voor onze gesprekken is het boek 'Geld en GoEd. Hoe we de wereld echt kunnen verrijken' van theoloog Alain Verheij (2022). Verheij plaatst onze omgang met geld en economie in het centrum en spiegelt ze o.a. aan bijbelse gelijkenissen. In hoeverre schuurt het belang van geld (economie) in ons dagelijks leven met het ook aanwezige verlangen naar rechtvaardigheid en vrijheid?

Dag en data elke 2^e donderdagavond van de maand (behalve in oktober): 5 oktober, 9 november, 11 januari, 8 februari en 14 maart. **Tijd** 19.30-21.30 uur. **Kosten** geen. **Plaats** bij de deelnemers thuis, 5 oktober bij Lucy en Carel Hardeman. **Begeleiding** ds. Lense Lijzen. **Opgave** Carel Hardeman, 06 51 949 077 of wfchardeman@telfort.nl.

Kring Houten

Afgelopen seizoen heeft de Filosofiekring Houten een doorstart gemaakt. De deelnemers zijn vol enthousiasme begonnen met 'Tegen de onverschilligheid. Pleidooi voor een moderne levenskunst' van filosoof Joep Dohmen (2011) en zal daar ook in het nieuwe seizoen mee verder gaan. Een belangrijk thema is de autonomie van de mens: hoe ver gaat deze en welke grenzen zijn er? **Dag en data** woensdag; de eerste keer is woensdag 20 september en vervolgens elke tweede woensdag van de maand. **Tijd** 14.00-16.00 uur. **Kosten** geen. **Plaats** bij de deelnemers thuis. **Begeleiding** Cor Stolk en ds. Lense Lijzen. **Informatie en opgave** Cor Stolk, 06 54 252 199 of cor.stolk@casema.nl.

Symposium op vrijdag 22 september



Naar aanleiding van het boek van Elza Kuyk, *Tussen erfgoed en eredienst. Meervoudig gebruik van vier monumentale stadskerken* vindt op vrijdag 22 september een symposium plaats in de Geertekerk.

In dit boek wordt het meervoudig gebruik door verschillende religieuze en seculiere partijen van de Utrechtse Geertekerk, de Amersfoortse Sint-Joriskerk, de Zwolse Grote Kerk en de Amsterdamse Oude Kerk geanalyseerd. In elk van deze kerken gebruikt een protestantse (of oecumenisch/protestantse) gemeenschap het kerkgebouw voor vieringen. De monumentale stadskerken krijgen door gedeeld gebruik een deel van de publieke functie terug die ze in het verleden ook hadden. Meervoudig gebruik is zowel voor eigenaren als gebruikers een ingewikkelde opgave. De visies over een passende omgang met het kerkgebouw verschillen vaak. Het kerkgebouw wordt zo een plaats waar de spanning tussen erfgoed en eredienst tastbaar wordt, waarin zowel onderhuidse spanningen als creatieve interacties naar voren kunnen komen. Toen de Utrechtse remonstranten in 1956 de herbouw van de geruïneerde Geertekerk met succes hadden afgerond en in gebruik namen, ontwikkelde zich al vrij snel zoiets als wat we nu 'meervoudig gebruik' zouden noemen. Het is dus zeer passend om in deze kerk een discussie te voeren over de wisselwerking tussen erfgoed en eredienst.

U bent van harte welkom! Graag van tevoren aanmelden via v.l.m.kok@vu.nl.
Remonstrantse Gemeente Utrecht, het Arminius Instituut en de Universiteit Utrecht.

Programma

- 14.00 uur ontvangst, muziek
14.15 uur welkomstwoord Remonstrantse Gemeente Utrecht
14.20 uur **Birgit Meyer** (hoogleraar religiewetenschap Universiteit Utrecht)
De openbare kracht van een materiële kijk op religie
14.30 uur **Elza Kuyk** (religiewetenschapper, verbonden aan het Arminius Instituut en de Vrije Universiteit Amsterdam)
Meervoudig gebruikte monumentale stadskerken als onderzoeksveld
14.50 uur **Maarten van der Bijl** (cantor/organist, onder andere werkzaam in de Geertekerk)
Klinkend erfgoed: het monumentale orgel van de Geertekerk (deel 1)
15.00 uur **Kim de Wildt** (projectleider New Sacred Spaces by Example of Multifaith Spaces, Rheinische Friedrich-Wilhelms-Universität Bonn)
Heilige huisjes op de schop. Het interieur van de religieuze ruimte als spiegel van de samenleving
15.20 uur **Maarten van der Bijl**
Klinkend erfgoed: het monumentale orgel van de Geertekerk (deel 2)
15.35 uur **Marthe de Vries** (predikant in de Geertekerk)
Kerk aan de rand, over de verbinding van traditie en cultuur bij de remonstranten
15.50 uur **Wrap up:** Elza Kuyk en de andere sprekers reageren op elkaar
Aansluitend borrel

Elza Kuyk promoveerde op 28 september 2022 aan de Universiteit Utrecht en is werkzaam voor het Arminius Instituut. Zij beweegt zich bij voorkeur in de grensgebieden tussen religie, erfgoed, (kerk)geschiedenis en kunst.

Tussen erfgoed en eredienst. Meervoudig gebruik van vier monumentale stadskerken (Amsterdam University Press, 280 pp., rijk geïllustreerd in kleur, genaaid gebonden, ISBN 9789463726092, €29,99).

Voor een open access exemplaar:

<https://www.aup.nl/nl/book/9789048557738/>

tussen-erfgoed-en-eredienst

of scan de hiernaast afgebeelde QR-code:



Kijk op de wijk, september



Contactleden Schoonhoven

Op een zonnige dag rijd ik langs de Lek naar Schoonhoven. Sinds 1 januari 2022 maken de Remonstranten Schoonhoven deel uit van de Remonstrantse Gemeente Utrecht (RGU). Van de zestig leden/vrienden bezoeken zo'n vijftig mensen daar de tweewekelijkse kerkdienst. Ik was benieuwd hoe de contactleden in deze wijk/regio de contacten onderhouden met hun leden/vrienden.

In het mooie kerkje heette de (bijna) voltallige Contactleden Taakgroep mij welkom, te weten Atie Korpershoek, Marian Berg, Ria Janse, Anja van der Oest en Gerrie Kers. Corinne Döbken was verhinderd.

Wat beweegt deze contactleden?

Jaren geleden ging de man van Marian eerst alleen naar deze kerk. Uit nieuwsgierigheid ging Marian eens mee en was meteen verkocht. De warme ontvangst en de mogelijkheid om je eigen geloofspad te bewandelen maakte dat Marian na een paar jaar vriendin werd. Als kind ging Ria naar een kerk van de strenge leer, wat ervoor zorgde dat zij jarenlang geen kerk meer bezocht. Tot de behoefte er toch weer kwam en zij met haar geloofsvragen hier aanklopte. Anja komt uit een katholiek nest. Na omzwervingen is zij samen met haar man hier aangeland. Haar man was hier zelfs jarenlang koster. Atie heeft een hervormd vrijzinnige achtergrond en vond samen met haar man

ruim 20 jaar geleden hier een thuis. Ook Gerrie heeft een hervormde achtergrond en is dankzij Ria hier binnengekomen. Deze vrouwen voelen zich thuis bij de re-

monstranten, waar hun persoonlijke geloofskeuze gerespecteerd wordt en waar men omkijkt naar elkaar. Zo komen wij op het contactwerk. Een jaar of 15 geleden is



Vredeszondag 2023, 17 september



Oorlog en geweld raken mensen overal ter wereld en op dit moment ook dichtbij op ons eigen continent in Oekraïne. Dit laat ons des te meer beseffen dat vrede geen vanzelfsprekendheid is, en dat het iedereen aangaat om te werken aan een veilige wereld, waarbij energie en voedsel eerlijk verdeeld worden.

PAX, de grootste vredesorganisatie in Nederland, werkt aan de bescherming van burgers tegen oorlogsgeweld, aan het beëindigen van gewapend geweld en het opbouwen van inclusieve vrede. Dit doet PAX in conflictgebieden wereldwijd, samen met lokale partners, vanuit de gedachte dat iedereen recht heeft op een menswaardig leven in een vreedzame samenleving.

Ook dit jaar organiseert PAX de Vredesweek, van 16 september t/m 24 september. *Het thema is (On)Vrede, wat nu?* Het gaat over onze democratie die onder druk staat. Zondag 17 september is het Vredeszondag. De kerkdienst zal mede worden voorbereid door de vredeswerkgroep van de Geertekerk.

Nieuwe leden voor de werkgroep zijn van harte welkom.

Informatie bij: i.m.wevers@planet.nl.

*Iris Wevers en Pauline Huidekoper,
leden van de vredeswerkgroep.*

de Landelijke Taakgroep Contactleden opgericht. Daarop werd ook in Schoonhoven zo'n taakgroep opgericht voor het contactwerk dat toen onder de diaconie viel.

Bijna niemand kan zich meer precies herinneren wanneer en waarom zij contactlid is geworden, zij zijn er 'vanzelf' ingerold. Alleen Atie herinnert zich dat zij na haar periode in de kerkenraad gevraagd werd om centraal contactlid te worden. Met veel plezier doet zij dit nu zo'n zeven jaar. De contacten die zij onderhoudt met de leden/vrienden zijn vaak hecht. Soms zoeken zij mensen nog steeds op, ook al zijn ze verhuisd. De band die na vele jaren is ontstaan, willen zij niet zomaar beëindigen. Anderen zien elkaar in de kerk.

Een aantal keren per jaar organiseert de taakgroep een agapè lunch, meestal na een kerkdienst. Velen spreken elkaar daar weer eens wat uitgebreider en contacten worden aangehaald. Zo vond vorig jaar de zogenoemde zomerdag van de RGU in Schoonhoven plaats. In het park in de zon was een dienst waarin ds. Lense Lijzen voorging, inclusief muzikale omlijsting van het combo. Na afloop waren er heerlijke broodjes met koffie en thee.

Dit team van hartelijke en trouwe contactleden bezoekt veel mensen met grote regelmaat. Zo blijven ook mensen die nauwelijks meer in de kerk kunnen komen, betrokken. Allen vertellen bijzondere verhalen over die betrokkenheid, over de mooie gesprekken die zij voeren, over de contacten met Kerst of na een dienst. Zo wordt een brug geslagen tussen de mensen en de kerk.

Lietha Scheewe

Zomerprogramma

Deze zomer hebben we inhoud gegeven aan de opmerkingen dat het in de zomer vaak zo rustig is in de Geertekerk. Kinderen zijn op reis, clubjes gestopt en ook in de kerk vind je niet een ieder die je anders op zondag spreekt. Vier verschillende

programma's hebben we hiervoor opgezet. Op de eerste dinsdag van augustus vertelde Stephan Vollenberg op enthousiaste wijze over de gedichten van Emily Brontë, de tijdgeest, haar leven en haar werken. De aanwezigen kwamen allerlei verrassende wetenswaardigheden te weten. Ook lichtte Stephan het boek van Anjet Daanje Het



lied van de ooievaar en de dromedaris toe en hij beantwoordde er vragen over. Daarna gingen we met elkaar hierover in gesprek. Het was een zeer geslaagde middag.

De tweede dinsdag in augustus kwam Heine Siebrand vertellen over gastvrijheid. Een vaak gebruikt begrip, maar wat houdt dat nu eigenlijk in? En wat vertelt de bijbel erover? Met zijn boeiende vertelkunst nam Heine ons mee naar voorbeelden uit verleden en heden. Het prikkelde de aanwezigen om met voorbeelden te komen uit hun eigen rijke verleden. De aanwezigen hebben genoten van spreker en elkaar.

Over de laatste twee dinsdagen in augustus vertellen we in de volgende Geertebrief zeker iets.

Anne van den Hout

Diaconale geluiden en collectes

Geertecafé over Villa Vrede

Ter afsluiting van de tijdcollecte die we in het voorjaar hielden was er op 11 juni een Geertecafé over Villa Vrede. Coördinator Leonie van Bruggen vertelde met veel passie over de landelijke en plaatselijke wet- en regelgeving voor mensen zonder verblijfsstatus en over hoe Villa Vrede een plek voor ontmoeting, ontspanning en ontwikkeling is voor deze mensen. Op de vraag waar Villa Vrede het meest behoefte aan heeft, antwoordde Leonie direct: "Aan mensen die het verhaal vertellen", oftewel deze kant van de (Utrechtse) samenleving zichtbaar maken en oproepen tot een humaan beleid. Verder zijn er altijd vrijwilligers nodig. Leonie vertelde ook dat de bezoekers van Villa Vrede het enorm hebben gewaardeerd dat er 'zomaar' mensen vanuit de Geertekerk langskwamen om te helpen. Zeker alle hulp in de tuin gaf direct zichtbaar resultaat! Zie <https://villavrede.nl/> voor meer informatie en contact.

Zomerlunch 2023

Op zondagmiddag 25 juni waren vluchtelingen uit het AZC in Oog in Al (Utrecht) en statushouders te gast bij zes gezinnen uit de Geertekerk. Het was voor alle deelnemers een positieve ervaring! De match die Welkom in Utrecht had gemaakt tussen de Geertekerkers en de gasten was precies goed. Een aantal reacties van deelnemers geeft een inkijkje in de mooie ontmoetingen die hebben plaatsgevonden:

"We hebben het goed gehad. Bij het naar huis brengen van het gezin ook bij hun nog een kopje thee gedronken."

"It was so enjoyable and useful. Chatting and eating with such a kind and friendly family makes us so grateful, and you feel like... welcome in the society and you feel like home."

"We hebben lekker getafeld en de gesprekken waren gevarieerd: werk/studie, gastvrijheid, religie, muziek, hun familiecontacten (hier en in hun thuisland), recepten, etc. Voor herhaling vatbaar!"



De twee zondagen na de zomerlunch collecteerden we voor het AZC in Oog in Al. Dit bracht €1650 op. Vanuit eigen middelen maakte de diaconie een gift over aan stichting Welkom in Utrecht die vluchtelingen helpt om zich thuis te voelen in Nederland en specifiek in Utrecht.

Meer info: www.welkominutrecht.nl

Arminiaanse maaltijd: 27 oktober



Op vrijdagavond 27 oktober verzorgt de diaconale commissie weer de jaarlijkse Arminiaanse maaltijd. Onder het orgel van de Geertekerk eten we samen en voeren we mooie gesprekken met elkaar. De kos-

ten zijn € 15 per persoon en de opbrengst is voor het Smulhuis, waar daklozen tegen een geringe bijdrage een warme maaltijd ontvangen. Geertekerkker Joan Schmidt zal rond de maaltijd houtdraaiwerk verkopen waarvan de opbrengst ook naar het Smulhuis gaat.

Inlichtingen en opgave bij: Mary Kuiper, diaconie@geertekerk.nl.

Leger des Heils Daklozeninloop Herstart

Geertekerkker Vincent Luijnenburg is actief bij de inloop voor daklozen van het Leger des Heils. Hij klopte aan bij de diaconale commissie van de RGU omdat ze op verschillende dagen (ook in het weekend) nog vrijwilligers kunnen gebruiken:

De Inloop voor daklozen maakt onderdeel uit van Herstart (Nieuwegracht 92). We zijn 7 dagen in de week open van 10:00 tot 18:00 uur. We werken in twee shifts, ochtend 9.30-14.30 uur, middag 13.30-18.30uur.

Herstart richt zich op :

- voorkomen van dakloosheid
- opvang en hulp voor wie toch dakloos raakt
- maatwerk in hulpverlening
- begeleiding van (ex) daklozen die weer een woonplek hebben gevonden

Heb je tijd om onze bezoekers aandacht te geven, waardoor hun wereld weer wat groter wordt? Dan zijn we op zoek naar jou! Samen met je team ben je een warm welkom voor de bezoekers. Je ondersteunt de bezoekers in hun eerste behoeften: een kop koffie, thee of soep en een luisterend oor.

Wil je een keertje komen helpen? Of heb je vragen? Mail dan: mn.vrijwilliger.inloop@legerdesheils.nl of stuur een app naar Anna Klaassen: 06 31 045 071.

Collecteopbrengsten

Schoonhoven:

5 maart SHO /	
slachtoffers aardbeving	€ 117,05
29 maart Inloophuis Domino	€ 75,00
9 april Hospice Gouda	€ 90,36
14 mei Gered Gereedschap	€ 76,45
11 juni Pauluskerk	€ 43,90
25 juni Oikocredit	€ 54,00

Utrecht:

5 maart Voedselbank Zeist	€ 1.210,05
12 maart Voedselb. Rivierenland	€ 1.159,70
19 maart Voedselb. Nieuwegein	€ 636,45
26 maart Voedselbank Utrechtse Heuvelrug	€ 797,20
2 april Voedselb. Stichtse Vecht	€ 1.430,80
9 april Villa Vrede	€ 1.372,40
7 mei Stichting OEKU	€ 1.770,77
21 mei Stichting STIL Utrecht	€ 671,00
4 juni Gered Gereedschap	€ 512,75
18 juni Stichting Urgente Noden	€ 658,71

Komende collectes



3 september: Taal Doet Meer.

Met zo'n 1000 vrijwilligers per jaar en een netwerk van partners zorgt Taal Doet Meer ervoor dat Utrechters van elkaar leren en dat taal geen belemmering vormt om mee te doen in de samenleving.

<https://www.taaldoetmeer.nl/>

17 september: PAX – in het kader van de Vredesweek 2023.

<https://paxvoorvrede.nl/vredesweek/>

1 oktober: Stichting OMDUW.



Omduw wil het welzijn van de mensen in de stad Utrecht helpen bevorderen, in het bijzonder van hen die aan de rand van de samenleving terecht zijn gekomen, zoals dak- en thuislozen. Het werk van Omduw wordt uitsluitend door vrijwilligers gedaan, afkomstig uit de Utrechtse kerken.

<https://stichtingomduw.com/>

8 oktober: Transcafé LVB – in het kader van Coming out Sunday. Transcafé LVB organiseert ontmoetingsbijeenkomsten voor mensen met een verstandelijke beperking en transgendergevoelens. De ontmoetingen versterken hun zelfvertrouwen en verminderen eenzaamheid.

Namens de diaconale commissie,
Mirjam Minderman

Oproep

Nieuw seizoen cantorij

Op 10 september, de Startzondag, zingt de cantorij voor het eerst weer in de dienst. De cantorij is het koor van de kerk, iedereen mag meedoen. We zouden dit jaar graag wat groeien in ledenaantal. Zowel mannen- als vrouwenstemmen zijn van harte welkom. Wie mee wil doen is van harte welkom. We repeteren vanaf 28 augustus iedere maandagavond van 19.30 u - 21.00 u in de Geertekerk. Vooraf aanmelden is niet nodig. Zie voor meer informatie de programmagids.

PRECIES GOED

Soms wil je gewoon je hoofd op de aarde leggen,

je vuist naar de hemel heffen,

de tranen laten komen en zeggen:

het is zeker omdat ik zwart, wit, vrouw,

dik, dun, te groot, te klein,

te lief, onaardig,

omdat ik lelijk, eerlijk,

direct, poëtisch, welbespraakt,

te zichtbaar, onzichtbaar,

kwetsbaar,

onbegrepen, geprezen

arm, trots en confronterend ben?

Daarom zeker!

En dat de aarde je dan met haar zachte handen

heel voorzichtig omhoog duwt,

je op de wang kust en fluistert;

het is omdat je zo ontzettend mens bent.

Niet te veel, niet te weinig, gewoon

genoeg mens.

Net zo mens als andere mensen.

Precies goed.

Babs Gons





Groene kerken

In deze rubriek waren vaak persoonlijke verhalen over verduurzaming te lezen. Daar blijft zeker ruimte voor. Maar we willen u hierin ook op de hoogte houden van de ontwikkelingen rond 'GroeneKerken'. Deze keer geven we achtergrondinformatie over wat het afgelopen jaar in gang is gezet. In de toekomst zullen nieuws en persoonlijke verhalen elkaar afwisselen.

Achtergrond

Tijdens de eerste Buitendag van de diaconale commissies van Utrecht en Schoonhoven in oktober 2021 bleek 'duurzaamheid' een grote gemene deler. We kozen toen 'duurzaamheid' als een gezamenlijk thema voor beide gemeenten. Aansluitend op onder meer de lezing van Trees van Montfoort over 'Groene theologie' zijn verschillende activiteiten georganiseerd (het Groene Weekend, Klimaatgesprekken en een filmavond) en is deze rubriek 'Groene Geert' gestart in de Geertebrief.

Sinds september 2022 is 'duurzaamheid' één van de drie thema's van de diaconale commissie (naast 'armoede' en 'vluchtelingen'). We beseften dat dit thema breder is dan diaconale activiteiten. Vandaar dat we in januari een startdocument hebben voorgelegd aan de kerkenraad, met het voorstel om ons aan te sluiten bij 'GroeneKerken', een landelijk platform waar kerken elkaar informeren en stimuleren om te verduurzamen (www.groenekerken.nl). Iedere gemeente volgt daarin haar eigen pad en neemt haar eigen stappen. De kerkenraad heeft dit voorstel goedgekeurd en vanuit de diaconie hebben wij, Mirjam Minderman, Beppie van der Waal en Lense Lijzen, het op ons genomen om eerste stappen te zetten.

Inventarisatie

De eerste stap is het in kaart brengen van wat er al gebeurt en welke ideeën er zijn in



Remonstranten Oosterbeek is sinds 2022 aangesloten bij 'Groene Kerk'

de verschillende commissies en taakgroepen van de RGU. Voor de zomer voerden we gesprekken met mensen van de commissie gebouwen, programmacommissie, redactie Geertebrief, stuurgroep PR & Communicatie, bloemengroet, Heirloom en de predikanten. Vanaf eind augustus sluiten we nog aan bij vergaderingen van de stuurgroep wijkorganisatie, jeugd- & jongerenwerk, werkgroep eredienst en bij de penningmeesters voor een vervolgoverleg.

Er gebeurt al veel meer dan we dachten! Tot nu toe kenmerkten de gesprekken zich door veel enthousiasme, verbinding, draagvlak en ideeën. Op basis van deze inventarisatie maken we eind dit jaar een overzicht van wat er al is, welke mogelijkheden er lijken te zijn en wat er nodig is om die te realiseren. Vervolgens kunnen we dan met de diverse betrokkenen afstemmen welke acties voor verdere verduurzaming gewenst en haal-

baar zijn op de kortere en langere termijn.

Groene Kerk

Om zichtbaar te maken dat we ons als gemeente inzetten voor duurzaamheid, kunnen we het logo (en het bordje) Groene Kerk gaan gebruiken. Ook dit gaan we de komende tijd verder regelen. Kortom, er gebeurt veel en we informeren en betrekken u graag zoveel mogelijk. Hebt u ideeën, vragen of reacties, we horen het graag via diaconie@geertekerkerk.nl.

Tot slot

Na een opmerking van een oplettende lezer hebben we de naam van deze rubriek aangepast naar *Groene Geerte*. Zo sluit de naam beter aan bij Geertekerkerk, Geertebrief en natuurlijk de oorspronkelijke naamgeefster: St. Geertrude.

Beppie van der Waal en Mirjam Minderman

Schrijfactie Amnesty International zondag 10 september



De bekende Algerijnse journalist Ihsane El Kadi publiceerde een artikel over het leger van Algerije. Hij had grote zorgen over het inperken van de vrijheid van meningsuiting. In hoger beroep is zijn gevangenisstraf verhoogd van vijf naar zeven jaar, de hoogste straf voor een journalist in Algerije. Alsof dat nog niet genoeg is, besloot de rechter dat zijn mediabedrijf ook nog moest worden gesloten.

Officieel is hij veroordeeld omdat er vanuit het buitenland – van zijn dochter –

geld is geïnvesteerd in zijn bedrijf. Dat geld zou zogezegd voor propaganda zijn. Het is echter overduidelijk dat de autoriteiten van Algerije niets moeten hebben van onafhankelijke, kritische media. In de afgelopen twee jaar zijn namelijk al 280 journalisten opgepakt.

Na afloop van de dienst op 10 september kan een brief worden ondertekend aan de autoriteiten van Algerije. We roepen hen daarmee op om Ihsane El Kadi onmiddellijk vrij te laten.

Werkgroep Amnesty International

Dansen in de kerk

Maandagochtend in de Geertekerk. Gisteren een mooie viering met zingen, preken, bidden, nu wordt er gedanst. Meditatief dansen, sacraal dansen, hoe je het noemen wilt. Er wordt gedanst in een kring, soms hand in hand, soms apart. De kleine pasjes en draaitjes worden voorgedaan door Neliën, de leider van de groep. De mooie, meest klassieke muziek klinkt door de ruimte, door de kerk. Soms wordt de kring verlaten en dansen de mensen door de hele kerk. Op de muziek die hen leidt.

Moelijk? Soms een beetje. Soms gaat er iemand even aan de kant zitten. Of doet



alleen met het ritme mee, zonder de 'voorbeeldpasjes'. Dat kan, dat mag. Ik kan me voorstellen dat je mee zou willen doen, als je dit leest. Dat kan: even een telefoontje naar Neliën, 06 26832289.

Maandagochtend 10 uur, 1x in de 14 dagen.

Vriendelijke groet van een van de dansers

Adressen en colofon

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Geertekerk, Geertekerkhof 23
3511 XC Utrecht
E: rgu@geertekerk.nl
website: www.geertekerk.nl
banknr. NL36 TRIO 0379 5217 84
t.n.v. Remonstrantse Gemeente Utrecht
Kerkelijk bureau in de Geertekerk
T: 030 2340198

Predikanten

Meer informatie op
www.geertekerk.nl/predikanten

Ds. Marthe de Vries

werkdagen: maandag t/m donderdag
E: marthedevries@dds.nl
T: 06 22325913 (voor contact graag de voicemail inspreken)

Ds. Claartje Kruijff

werkdagen: dinsdag t/m donderdag
E: claartjekruijff@ziggo.nl
T: 06 41526666 (voor contact graag mailen of voicemail inspreken)

Ds. Lense Lijzen

werkdagen: dinsdag t/m vrijdag
E: lenselijzen@gmail.com
T: 06 40070518 (voor contact graag mailen of voicemail inspreken)

Vertrouwenscontactpersonen

E: vertrouwenscontactpersonen@geertekerk.nl
Marieke Fonk T: 06 40845708
Piet van Leeuwen T: 06 10126466

Wijkorganisatie

Lietha Scheewe en Coby Ouwehand
E: wijkorganisatie@geertekerk.nl

Diaconale Commissie

Mary Kuiper
E: diaconie@geertekerk.nl
banknr. NL69TRIO0379701804
t.n.v. Penningmeester Diaconale Commissie RGU

Redactie Geertebrief

Barbara Schouten, Gerard van den Berg, Ineke Ludikhuizen, Jan van Aller, Maaïke Hoffer. Eindredactie: Trudy Schreuder Goedheijt
E: redactie@geertekerk.nl
Geertekerkhof 23, 3511 XC Utrecht
Lay-Out: Jos Verdegaal, Houten

**Kopijsluitings- en
verschijningsdatum staan op pag. 2.**

Kerkdiensten



Remonstrantse Gemeente Utrecht
Geertekerk, Geertekerkhof 23
Aanvang om 10.30 uur

- 3 sept ds. Claartje Kruijff
10 sept ds. Marthe de Vries
Startzondag, cantorij,
crèche/verteluur
17 sept ds. Lense Lijzen
Vredeszondag
24 sept ds. Claartje Kruijff
Woord en tafel, cantorij
1 okt ds. Marthe de Vries
Crèche/verteluur

- 8 okt ds. Claartje Kruijff
Coming Out Sunday
15 okt ds. Lense Lijzen

De diensten in de Geertekerk zijn online mee te beleven via <https://live.geertekerk.nl>.

Remonstranten West-Betuwe
Evangelisch Lutherse Kerk,
Achterstraat 2-4, Culemborg
Aanvang om 10.30 uur

- 3 sept ds. Jesse Gruiters
Startzondag
1 okt ds. Claartje Kruijff

Remonstranten Schoonhoven
Kruispoortstraat 8, Schoonhoven
Aanvang om 10.00 uur

- 3 sept ds. Lense Lijzen
17 sept ds. Marthe de Vries
Agapè
1 okt ds. Koen Holtzapffel
15 okt Wytske Dijkstra

Autodienst

Het is mogelijk om de autodienst in te schakelen.

Is het voor u niet zo gemakkelijk om naar de zondagse kerkdienst te komen? Dan kunt u gebruik maken van de autodienst. Neemt u daarvoor contact met mij op door een mailtje te sturen naar judithmoesman@gmail.com of te bellen naar 030 785 10 19. Ik zal u dan in contact brengen met een chauffeur. We vragen per keer een kleine vergoeding: € 3 binnen de stad en € 5 als u buiten Utrecht woont. Als dat bezwaarlijk voor u is dan vinden we daar een oplossing voor. Laat u daar dus niet door weerhouden om de autodienst in te schakelen!

Judith Fournier-Moesman,
coördinator autodienst



Bij de kerkdiensten

Stille Kerk

Kun je ook zo genieten van de stilte van een lege kerk?

Vanaf september start de werkgroep Levenskunst en spiritualiteit met 'Stille Kerk': momenten van stilte, meditatieve muziek, korte bezinningsmomenten en gebed. Het is van 19.30-20.00 uur met de mogelijkheid om daarna nog even iets te drinken en na te praten.

We beginnen op zondagavond 17 september en dan maandelijks op de derde zondagavond van de maand. Dus op 15 oktober, 19 november, 21 januari, 18 februari, 17 maart, 21 april en 19 mei. Wees welkom in het koor van de Geertekerk!

3 september, Culemborg: Startzondag

Deze dienst wordt geleid door ds. Jesse Gruiters.

3 september, Geertekerk: Laatste zomerdienst met een feestelijk tintje

In deze (verder reguliere) dienst vragen Marion Nieuwenhuizen en Erik van Ark uit Culemborg te midden van de gemeente een zegen over hun huwelijk.

10 september, Geertekerk: Startzondag

Het nieuwe seizoen openen we met een feestelijke dienst rond het jaarthema 'Stekels en veren'. De dienst wordt geleid door ds. Marthe de Vries met medewerking van de cantorij. Het programma-boekje is dan ook beschikbaar.

17 september, Geertekerk: Vredeszondag

De Vredesweek is dit jaar van 16 t/m 24 september. De kerkdienst op Vredes-

zondag wordt mede voorbereid door de vredeswerkgroep van de Geertekerk in samenwerking met ds. Lense Lijzen. Zie voor een toelichting pag. 19.

8 oktober, Coming Out Sunday

Onze jaarlijkse Coming out Sunday vieren we dit jaar in de Geertekerk op 8 oktober. Uit de kast komen is ten diepste gehoor geven aan de stem van je ziel. Als de stem van je ziel ergens uitgesproken en gehoord moet kunnen worden, dan is dat wel in een kerk. Coming Out is ook: durven zeggen wat je werkelijk beweegt en wat je nodig hebt, zonder dat je je daarvoor hoeft te schamen. De dienst wordt mede voorbereid en geleid door ds. Claartje Kruijff.